

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGE

MOTIONER

1937

NR 7

Motion

*av herr Emil Andersson m. fl. om hänvändelse till kungl maj:t
beträffande viss ändring av arbetslöshetsdirektiven.*

Inom breda folkskikt föreligger en önskan, att staten måtte bedriva en humanare arbetslöshetspolitik. Opinionen har särskilt vänt sig mot direktiven i lönefrågan samt att familjefäder ryckas från hustru och barn och skickas till statliga reservarbeten å avlägsna platser. Förtjänsten är i regel så knapp, att vederbörande reservarbetare ha det ytterst svårt att klara sig på densamma. Och samtidigt gå de i ständig oro över hur familjen i hemorten har det.

Hänsyn bör tagas till denna allmänna uppfattning i fråga om A. K.-politiken. Långt utanför arbetarklassens led stödjas de arbetslösas krav på avtalsenlig lön, på vilken de och deras familjer kunna existera.

Före riksdagsmannavalet hösten 1936 skrev landssekretariatet i sitt utlåtande i anledning av motioner, som väckts till L. O:s kongress, motioner, vilka utmynnade i yrkanden på att L. O. skulle medverka till att få de nuvarande arbetslöshetsdirektiven ändrade, så att avtalsenlig lön kunde utbetalas, bland annat följande:

»Frågan om arbetslöshetsdirektivens förändring och arbetslöshetskommissionens avskaffande är på samma sätt knuten till det politiska läget i vårt land. Direktiven för kommissionen kunna som bekant icke förändras på annat än genom beslut av riksdagen.»

L. O:s kongress var avsedd att hållas före riksdagsmannavalet men blev uppskjuten tills efter detta. I anledning av det förändrade politiska läge, som valutslaget markerade, antog kongressen ett under diskussionen framfört förslag av följande lydelse:

»Att landssekretariatet på det kraftigaste verkar för en sådan omläggning av arbetslöshetspolitiken, att A. K:s verksamhet snarast avvecklas och ersättes med arbeten efter öppna marknadens principer.»

Med detta beslut står hela den svenska arbetarklassen bakom kravet på en ändring av den statliga arbetslöshetspolitiken, som fått sitt uttryck i A. K. Det politiska lägets förskjutning i gynsam riktning för det arbetande folket, den rådande högkonjunkturen, det goda statsfinan-

siella läget motiverar, att staten nu omlägger sin arbetslöshetspolitik så, att kommunerna bli i stånd att effektivt hjälpa sina arbetslösa med arbeten eller kontant understöd. Det är tydligen också dessa synpunkter, som föresvävade L. O:s pressinformationsbyrå, då denna i fjol kraftigt angrep Stockholms stad för att denna lät utföra arbeten vid Bromma flygfält såsom statskommunala arbeten. Mot de styrande i Stockholms stad framhölls, att det inte fanns någon godtagbar anledning för Stockholms stad att förvandla nyttiga och nödvändiga arbeten till nödhjälpsarbeten eftersom staden är så välbärgad, att den har råd till att anordna arbetslöshetsbekämpande arbeten till avtalsenliga löner.

De synpunkter, som nämnda pressinformationsbyrå framfört beträffande Stockholms stads ekonomiska möjligheter att bedriva arbeten utan A. K:s medverkan för att bereda sysselsättning åt de arbetslösa, kunna vi för vår del ansluta oss till. Men för Stockholms stad vore det ännu bättre, ifall statens arbetslöshetsdirektiv ändrades så, att staden även i fortsättningen kunde komma i åtnjutande av statsbidrag och fortsätta sin verksamhet med statskommunala arbeten, vid vilka avtalsenlig lön utbetalades. Detta kan ske i det ögonblick, de statliga arbetslöshetsdirektiven ändrades på denna punkt.

Borgarrådet Wictor Karlsson har framhållit i en intervju i dagspressen:

»För Stockholms vidkommande kunna vi inte avkoppla statsbidraget. Det gäller inte bara för pengarnas skull utan framförallt beträffande arbetstillfällena. Inom det stadsplanelagda området kunna vi snart inte uppbära ett enda arbete, som inte kolliderar med den kommunala arbetsmarknaden. Vi äro därför hänvisade till att få så många arbetstillfällen som möjligt på annat håll.»

Intervjun är gjord i anledning av att staden Lund brutit med A. K. och låter utföra sina arbeten för de arbetslösa med den öppna arbetsmarknadens löner. Även Uppsala stad har tagit samma steg.

De svårigheter för Stockholms stad, som borgarrådet Wictor Karlsson talar om, elimineras ifall riksdagen ändrade arbetslöshetsdirektiven så, att dels avtalsenliga löner utbetalades till de statliga och statskommunala reservarbetena och dels att motsvarande förändringar vidtogos beträffande det kontanta arbetslöshetsbidraget. Det förefaller, som om ingen principiell invändning och ej heller sådan av praktisk art kan göras mot att staten vidtog här nämnda förändring av arbetslöshetsdirektiven, vilken är motiverad av det objektiva läget. Det är därför på sin plats, att Stockholms stad vänder sig till statsmakterna i denna angelägenhet. I anslutning till det anförda föreslå undertecknade,

att stadsfullmäktige måtte besluta ingå till regeringen med en skrivelse med hemställan om, att regeringen förelägger riksdagen proposition om sådan ändring av arbetslöshetsdirektiven,

att avtalsenlig lön kan utbetalas vid de statliga och statskommunala reservarbetena.

Stockholm den 15 februari 1937.

Gustaf Larsson

Verner Karlsson

Ax. Lenndin

Arv. Olsson

Emil Andersson

Gustaf Göransson

O. Samuelson